

MARGARETKA

Apostolat miłości wobec kapłanów

„Dusza, która modlitwą i ofiarą wspomaga kapłanów, staje się kapłanką w tym znaczeniu, że w niebie będzie mieć udział w tym osobliwym szczęściu i chwale, jakie przygotowałem od wieków dla sług moich ołtarzy” – Dz. Śl. B s. Leoni Nastał str. 216 – słowa Pana Jezusa

Istotą Apostolatu MARGARETKA jest codzienna modlitwa za konkretnych kapłanów, jako odpowiedź na prośbę Królowej Pokoju, która objawiła się o. Jozo Zovko płacząc z powodu kapłanów.

Margaretka jest wspaniałym Bożym dziełem. Nazwa pochodzi od imienia dziewczyny, która swoją chorobę przyjęła jako powołanie, jako modlitwę za kapłanów, tak jak dla innych jest to małżeństwo, kapłaństwo lub życie zakonne. **Margaret O'Donnell** w wieku 13 lat, (VIII 1951r.) zaraziła się chorobą Heine-Medina i aż do śmierci, zmarła w Wielki Piątek w wieku 40 lat, była całkowicie sparaliżowana, mogła poruszać tylko głową. Pani **Louise Ward**, знаła osobiście Margaret O'Donnell i 1 sierpnia 1981r. w Aylmer, (Quebec, Kanada) **założyła Ruch Margaretek**, którego inspiracją było życie i modlitwa Margaret, dlatego nazwała go jej imieniem.

Imię to jest zarazem nazwą kwiatu. W centrum kwiatu wpisuje się imię i nazwisko kapłana, zaś na siedmiu listkach nazwiska 7 rodzin (lub 7 osób), które składają Bogu przyrzeczenie wieczystej modlitwy w jednym, określonym dniu tygodnia za konkretnego kapłana.

Podstawowe i niezmiennie zasady włączenia się w ten Apostolat:

- **Grupa modlących się osób.** Margaretkę tworzy 7 rodzin lub 7 osób. Ważne jest to, aby w każdy dzień tygodnia ktoś się modlił. Osoba przyjmuje na siebie obowiązek dobrowolnie **wybranej przez Grupę modlitwy** za konkretnego kapłana w wyznaczonym dla niej jednym dniu tygodnia. Podstawowa proponowana modlitwa to, modlitwa za kapłanów i koronka medziugorska: *O Jezu, Boski Pasterzu, który powołałeś Apostołów, aby ich uczynić rybakami dusz, Ty, który pociągnąłeś ku Sobie księdza ..., uczyn go swoim naśladowcą i sługą. Spraw, aby dzielił z Tobą pragnienie powszechnego zbawienia, dla którego na wszystkich ołtarzach uobecnicz Swoją Ofiarę. Ty, o Panie, który żyjesz na wieki, aby wstawiać się za Twoim ludem, otwórz przed nim horyzonty, by dostrzegł cały świat spragniony światła prawdy i miłości, by był solą ziemi i światłością świata. Umacniaj go Twoją mocą i błogosław mu.*

Święty ... (imię patrona), którego imię nosi ksiądz ..., Twojej szczególnej opiece go dzisiaj polecamy. Prosimy, abys wstawiał się za nim przed Bogiem i pomagał mu we wszystkich potrzebach. Spraw, aby dochował Bogu wierności i pracował owocnie dla Jego większej chwały.

Maryjo, strzeż go przed wszelkim złem. Amen.

Koronka z Medziugorja – „Wierzę” oraz 7 razy („Ojczy nasz”, „Zdrowaś Maryjo”, „Chwała Ojcu”).

Radzi się, aby zobowiązania modlitewne nie były zbyt absorbujące, gdyż może to doprowadzić do zniechęcenia i porzucenia Apostolatu. Liczy się wytrwałość i wierność złożonemu przyrzeczeniu. Oczywiście zamiast w/w modlitw można np. ofiarować: dowolną koronkę, litanie lub inną, **pełną modlitwę, uzgodnioną i odmawianą przez całą siódmkę**, a nie każdy co innego. Rekomenduje się jednak *Koronkę z Medziugorja*, gdyż tam właśnie rozwinął się omawiany Apostolat.

Ta sama osoba, jeżeli rozszerzy swoje serce dla Bożej miłości, może należeć do wielu *Margaretek*, np. siedmiu kapłanów – każdy na jeden dzień tygodnia. Jest również możliwość zwielokrotnienia liczby kapłanów i objęcia modlitewnym wstawienictwem **w tym samym dniu tygodnia** kilku kapłanów, **pod warunkiem odmówienia przypisanej modlitwy oddzielnie za każdego z nich.** *Siódmka* nie ma obowiązku zbierania się wspólnie na modlitwę. Każdy modli się w tym miejscu, w którym jest.

- **Przyrzeczenie.** Każdy składa przyrzeczenie modlitwy, że do końca swojego życia - a nie życia kapłana - będzie się za niego modlił. Jeżeli ktoś umiera wcześniej niż dany kapłan, a istnieje możliwość zastąpienia tej osoby inną, to można to uczynić. Gdyby kapłan zmarł wcześniej, to nie przestajemy się za niego modlić. Wierzymy, że Bóg w swoim miłosierdziu wykorzysta każdą modlitwę zanoszoną za kapłanów i pozwoli uczestniczyć w wymianie duchowych dóbr pomiędzy *siódmką* a jej kapłanem.

Sytuacją optymalną, jest składać przyrzeczenie przy wystawionym Najświętszym Sakramencie na głos, razem, w obecności danego kapłana, ale bardzo rzadko jest to możliwe. Dlatego po Komunii św. cicho w sercu, można złożyć przyrzeczenie, prosząc tym samym aktem o pomoc Nieba w wytrwaniu i o umocnienie, posługując się np. taką oto formułą: „**Boże w Trójcy** Jedyny i Maryjo, Królowo Pokoju, w ramach powstałego Apostolatu Margaretka przyrzekam wieczystą modlitwę za księdza. Moje przyrzeczenie zanurzam w chwalebny Krzyżu Chrystusa, Jego Przenajdroższej Krwi i Niepokalanym Sercu Maryi. Amen”. Najważniejsze, aby uczynić to w całkowitej wolności serca i w stanie łaski uświęcającej.

Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną. Gromadźcie sobie skarby w niebie. (...) Bo gdzie jest twój skarb, tam będzie i serce twoje (Mt 6, 19-21). Dam wam pasterzy według mego serca, by was paśli rozsądnie i roztropnie (Jr 3,15).